

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 24 czerwca 1965 r.

w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne rzemieślników.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę wymiaru rent określonych w ustawie z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) stanowią miesięcznie następujące kwoty:

Miejscowość wykonywania rzemiosła		Dla rzemieślników wykonujących rzemiosła zaliczone do kategorii rzemiosł		Dla osób współpracujących z rzemieślnikami wykonującymi wszystkie rodzaje rzemiosł
Strefa	Wielkość miejscowości	pierwszej	drugiej	
I	Gromada oraz osiedle i miasto do 5 tys. mieszkańców	1.500 zł	1.200 zł	1.000 zł
II	Osiedle i miasto powyżej 5 tys. do 20 tys. mieszkańców	1.900 zł	1.400 zł	1.100 zł
III	Miasto powyżej 20 tys. do 50 tys. mieszkańców	2.300 zł	1.700 zł	1.200 zł
IV	Miasto powyżej 50 tys. do 200 tys. mieszkańców	2.700 zł	2.000 zł	1.300 zł
V	Miasto powyżej 200 tys. mieszkańców	3.100 zł	2.300 zł	1.300 zł

§ 2. Wykaz rzemiosł zaliczonych do pierwszej i drugiej kategorii zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Na wniosek izby rzemieślniczej, uwzględniający rodzaj i charakter wykonywanego rzemiosła, miejsce położenia zakładu rzemieślniczego lub inne szczególne okoliczności, oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może obniżyć dla rzemieślnika kwotę podstawy wymiaru renty określonej w § 1.

2. Obniżona kwota (ust. 1) nie może wynosić mniej niż 60% odpowiedniej kwoty określonej w § 1 i mniej niż 1000 zł.

3. Liczba zakładów rzemieślniczych, w których obniżono rzemieślnikom podstawę wymiaru renty, nie może wynosić więcej niż 5% liczby zakładów rzemieślniczych działających na terenie danej izby rzemieślniczej.

4. Obniżenie kwoty podstawy wymiaru renty stosuje się od miesiąca następującego po wydaniu decyzji o obniżeniu i na okres nie dłuższy niż 2 lata.

5. Od decyzji w sprawach o obniżenie kwoty podstawy wymiaru renty nie przysługuje odwołanie.

§ 4. 1. Dla obliczenia renty starczej i renty inwalidzkiej przyjmuje się odpowiednią kwotę określoną w § 1, jeżeli nie uległa ona zmianie w okresie ostatnich pięciu lat ubezpieczenia.

2. Jeżeli kwota podstawy wymiaru renty ulegała w okresie ostatnich pięciu lat ubezpieczenia zmianom, za podstawę wymiaru renty przyjmuje się przeciętną kwotę miesięczną obliczoną z tego okresu.

3. Jeżeli ubezpieczenie trwało krócej niż 5 lat i w tym okresie nastąpiła zmiana kwoty podstawy wymiaru renty, dla obliczenia renty przyjmuje się przeciętną kwotę miesięczną z faktycznego okresu ubezpieczenia.

§ 5. Dla obliczenia renty rodzinnej przyjmuje się:

- 1) w razie śmierci rzemieślnika lub osoby współpracującej z rzemieślnikiem — kwotę określoną w § 4,

2) w razie śmierci rencisty — kwotę, która stanowiła podstawę wymiaru renty starczej lub inwalidzkiej.

§ 6. Przy ustalaniu wysokości zasiłku pogrzebowego za podstawę wymiaru renty przyjmuje się:

- 1) odpowiednią kwotę podstawy wymiaru renty z ostatniego miesiąca ubezpieczenia (§ 1 i § 3) w razie śmierci rzemieślnika, osoby współpracującej z rzemieślnikiem lub członka ich rodziny,
- 2) kwotę, od której obliczono rentę, w razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny.

§ 7. 1. Składki na ubezpieczenie społeczne rzemieślników, liczone od kwoty podstawy wymiaru renty (§ 1 i § 3), wynoszą:

- 1) za rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa i za osoby współpracujące z tymi rzemieślnikami — 11%,
- 2) za rzemieślników nie odpowiadających warunkom określonym w pkt 1 i za osoby współpracujące z tymi rzemieślnikami — 13%.

2. Za rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu ust. 1 pkt 1 uważa się rzemieślników odpowiadających warunkom określonym w § 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 22 czerwca 1965 r. w sprawie zasad uznawania rzemieślników za świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa oraz określenia działalności rzemieślników zrównanej z działalnością usługową w zakresie uprawnień rentowych (Dz. U. Nr 26, poz. 178).

3. Końcówki kwot składek w groszach zaokrągla się do pełnego złotego: w dół, gdy końcówka jest mniejsza niż 50 groszy, i w górę, gdy wynosi co najmniej 50 groszy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 24 czerwca 1965 r. (poz. 180).

WYKAZ RZEMIOSEŁ ZALICZONYCH DO PIERWSZEJ I DO DRUGIEJ KATEGORII RZEMIOSEŁ

A. Pierwsza kategoria rzemiosł:

Rzemiosła metalowe:

blacharstwo,
brązownictwo,
elektromechanika,
galwanizatorstwo,
grawerstwo,
kotlarstwo,
kowlstwo zdobnicze,
mechanika maszyn,
mechanika maszyn biurowych,
mechanika precyzyjna,
mechanika pojazdowa,
odlewnictwo,
optyka,
ślusarstwo,
tele- i radiomechanika,
wyrób i naprawa wag.

Rzemiosła mineralne:

betoniarstwo,
ceramika szlachetna,
kamieniarstwo,
szklarstwo,
wyrób szkła laboratoryjnych i ozdobnych.

Rzemiosła drzewne:

modelarstwo,
stolarstwo,
szkutnictwo,
tapicerstwo.

Rzemiosła skórzane:

garbarstwo skór bez włosa,
kaletnictwo,
kuśnierstwo,
szewstwo wykonywane na podstawie zezwolenia,
wyprawa skór futerkowych.

Rzemiosła odzieżowe i włókiennicze:

dziewiarstwo,
krawiectwo damskie i męskie wykonywane na podstawie zezwolenia,
tkactwo artystyczne.

Rzemiosła spożywcze:

cukiernictwo,
kuchmistrzostwo,
piekarstwo,
wędliniarstwo.

Pozostałe rzemiosła przemysłowe:

organmistrzostwo,
 ortopedyka,
 parasolnictwo,
 szewstwo ortopedyczne,
 wyrób drobnych przedmiotów użytku osobistego i domowego oraz zabawek,
 wyrób szyldów.

Rzemiosła budowlane:

instalatorstwo sanitarne i ogrzewania,
 instalatorstwo elektryczne,
 kominiarstwo,
 lakiernictwo,
 malarstwo,
 murarstwo,
 sztukatorstwo,
 witrażownictwo.

Rzemiosła różne:

chemiczne czyszczenie i farbowanie:
 fryzjerstwo z wyjątkiem działalności wykonywanej w zakresie fryzjerstwa wyłącznie męskiego.

B. Druga kategoria rzemiosł.**Rzemiosła metalowe:**

kowalstwo,
 rusznikarstwo,
 zegarmistrzostwo,
 złotnictwo.

Rzemiosła mineralne:

garncarstwo.

Rzemiosła drzewne:

bednarstwo,
 kołodziejstwo,
 koszykarstwo,

pożłotnictwo,
 rzeźbiarstwo w drewnie,
 tokarstwo w drewnie.

Rzemiosła skórzane:

cholewkarstwo,
 rękawicznictwo,
 rymarstwo,
 szewstwo wykonywane na podstawie karty rzemieślniczej.

Rzemiosła odzieżowe i włókiennicze:

bielizniarstwo,
 czapnictwo,
 gorseciarstwo,
 hałciarstwo,
 krawiectwo damskie i męskie wykonywane na podstawie karty rzemieślniczej,
 modniarstwo,
 powroźnictwo.

Pozostałe rzemiosła przemysłowe:

lutnictwo,
 wyrób i naprawa instrumentów dętych, klawiszowych i perkusyjnych,
 introligatorstwo,
 sitarstwo,
 szczołkarstwo,
 wulkanizatorstwo.

Rzemiosła budowlane:

brukarstwo,
 ciesielstwo,
 dekarstwo,
 studniarstwo,
 zduństwo.

Rzemiosła różne:

fotografowanie,
 fryzjerstwo wyłącznie męskie.